

Az előző rész tartalmából

pattanninadatovilága érdekel. Öntör
vnem ferák ktatladik. Fik, legagig
t, s elmé
lt...

A FANTÁZMAGOROK ÉJSZAKÁJA ELSŐ LEMEZ II. RÉSZ 27.44

13:52

Ez az ókori, feltehetően görög városállam már felülről is elképesztő látványt nyújt. A szokatlanul alacsony házak és a mocskos

ÍRTA ÉS RENDEZTE: HAJNAL MÁRTON

földutak összességében pozitív hatást gyakorolnak az emberre, mert éreztetik, hogy a történelem legfényesebb idejét érik és hogy az istenek

PRODUCER: MÁTYÁS OLGA

ide lenn járnak. Néha még egy faunt vagy erdei szellemet is elkaphatunk, ahogy tova oson, ám ha alá szállunk és végig száguldunk a járókelők, házak és fák között, egy elhagyott, de csodálatos szökőkúthoz érünk. Leány kacagást hallunk, miközben szemünk megakadhat egy íjon, egy remekbe szabott, karcsú ezüst test-páncélon, melyre szarvast kovácsoltak és nagy dekoltázsú, mellrészt, egy filteres térdszoknyán és végül egy hímzett vásznon, a melltartó ógörög megfelelőjén és egy apró bugyin. Vajon hol lehet a gazdájuk? Szemünk feljebb vándorol, de mielőtt még bármit is látnánk, csobbanás zúg a fülünkbe, pár vízcseppet is elkapunk tekintetünkkel a meleg vizű csodakútból. Kétségtelen, egy lány!

Meglehetnénk, ahogy a vízpára odébb szál és láthatóvá lesznek nem csak remekbe illő, csinos lábai, de teste rejtett csodái is. Ám a tekintetünket uraló erő elránt és véletlenül se engedi, hogy odanézzünk! Nem csoda, hisz feltehetően Artemiszről, a Hold szentséges istennőjéről van szó, Dianéről! A szűz istennőt eddig csak egyszer leste meg bárki is egy pillanatra fedetlenül, ám Teiresziasz büntetéséről mítoszok szólnak! Az illető nem csak szemét vesztette, de eszét is a látomásokkal, melyeket büntetésből mért rá a roppant vonzó, ám de végtelenül szemérmes istennő.

Távolodjunk hát tisztes távolságba, s véletlenül se lássuk ahogy nyugodtan csurognak végig a friss vízcseppek az agyag kancsójából az istennő gerincvonalán át egészen a puha görbületig mely épp hogy kiemelkedik a vízszínéből, véletlenül se bámuljuk, ahogy a nimfák habos kenőcsivel körbe mossa almaded, gömbölyű melleit, majd játékosan hajlítva karcsú, fiatal testét kiemelkedik a vízből... egy Canon fényképezőgép vakuja villan....

12: 49

Az istennő a vízből sebesen kilépve, s meglátva a mocorgást, elsőként összakállú apjára, a vén Zeuszra gyanakodik, s annak villámaira. A vén kéjenc most csak nem őt akarja következőnek...? Diané egyetlen intéssel magára varázsolta sóhajnyi leplét és beleborzong, ahogy elképzeli a ráncos ujjakat hamvas bőrén. Szeme kékesen felvillan, s azon nyomban megállapítja a tettes mibenlétét. Mert, ó, nem egy dicső és mindenható Isten leste meg őt, legkevésbé Zeusz, hogy oly sokat tapasztalt tagjaival legendás utódoknak adjon életet az eddig érintetlen Istennőben, de még csak nem is földi hősök, az Istenek leszármazottjai és kegyeltjei részesültek a példátlan kegyben, hogy megleshették őt.

A bokor mögött, ha arra fordulunk, beelőzve az istennőt, fülünket kis mocorgás csapja meg, Mr. Mill térdel hawaii típusú úszó shortjában, melyen iPhone tartó is fityeg (igaz iPhonera, magára, valahogy sehogyan sem gyűlik össze a pénz) s ujjatlan kesztyűjébe szerelt apró

fényképezőgép kis alkotását csodálta, míg mögötte egy kis gömb két hatalmas szemmel lebegett jókedvűen.

10:22

A gömb valójában nem gömb volt persze, hanem láthatóan egy időgörbület származék, abból a fajta időgörbületből, mely oly sűrű volt, hogy a legkisebb pillanat is értelmet nyert benne, s mivel nincs értelem bármi nemű fizikai megnyilvánulás nélkül, ezért egy nagy szemű gömbben materializálódott, azaz a tökéletes térbeli formában. (Ezt a levezetést Mr. Mill szokta elmesélni két borosta bödörítés közben, de őszintén szólva nem hiszem, hogy ezt rajta kívül bárki értené...) Sajnos láthatóan a kis időszármazék túl sok értelmet még sem nyert, mert eddig mindössze a kifejező „Mukk” szócska hagyta el virgonckodó testét, ami után, mint tapasztalhatjuk Mr. Mill a roppant eredeti és végtelenül szellemes Mukk nevet adta neki (habár hosszan elmagyarázta mindenkinek, hogy a Vukk című rajzfilm és a kecskék mekegése ihlette erre)

- Nyughass, Mukk! – suttogja Mr. Mill éppen – A kép ugyan jó lett, de...

Ebben a pillanatban fertelmes szélvihar támad azonban, megborzongtatva az évszázados mediterrán tájat és mint egy szétfosló ezüstös holdsugár jelenik meg a vadászat Istennője íjával, nyilaival, fürdőlepedőjével és isteni segedelmével (meg egy tesco gazdaságos szivaccsal, de ez hosszú történet, ne menjünk inkább bele).

9:53

- **Hogya mörészeltetek kukkolni!**? – kiáltja a végtelen haragú Istennő és a tér zengte visszhangját, elnyomva még Mukk ijedt mukkjét is, melyet kis betűvel szedtünk a hatás kedvéért:

- mukk.

- **Ákik zngem látnak...**

- Nos – vág Mr. Mill, oly nyugodtan, mint a hentes akitől nyolc deka szalámit kértek a boltban éppen- Valójában nem láttuk idáig kegyed. Ez egy ontológiai félreértés.

9: 27

- Hogyan...? – kérdezte Diané meglepődve és az ég dühe csöppet alábbhagy, ahogy az igazságot szolgáltató istennő saját tévedését gyanítja.

- Mi nem tartozunk oda, akik szentséges dolgokat „látnak” az Istennő szavaival élve... Azaz, hogy **látnak**-ot mondott, de...

- Én „**látnak**”-ot mondtam...

- **Látnak?** – próbálkozik Mr. Mill.

- **Mukk?** – ezt Mukk mondja.

- Nem. Így: **látnak**. – javítja ki az istennő

- Ah! Mint ahogy „**kukkolni!**”-t is mondani parancsolt? – kísérletezik ismét a férfi.

- **Mukk?** – ez megint csak Mukk.

- Igen... (khm) Szóval nem láttátok szűzi testem csupaszon? – kérdé Diané.

- Nem, dehogy! Csak a kész aktképet! A fénykép pedig nem lehet azonos soha a valósággal, hiszen azok csak fényrészecskék leképeződése egy tárgyról ugye, sok másról nem is beszélve. Még hogy a szentséges Istennő megegyezne egy darab papírral, piha! Például a szerkeszthetőség! A szerkeszthetőség nagyon fontos! Önt, ha nem jön vagy kéri, meg se merném közelíteni, bezzeg a képen! A címlap készítőik gond nélkül az isteni arc mögé zsúfolják a playboy feliratot...

- Ah, értem. – mondta Diáné istennő, zavartan, értetlenül, de megnyugodva – Akkor ez esetben elnézésekét kérem, távozhattok. Azt hittem valami perverz, ocsmány dologban mesterkedtek... Esetleg láttátok egy villanásra az egyik mellem, mint az a Teiresziasz vagy ki vagy ilyesmi, ami egy-egy férfinek gusztustalan szórakozásra adna okot... – mondja az istennő csókra ingerlő ajkaival bűnbánóan, majd mivel nem tud láthatóan ellenállni a kísértésnek, megkérdezi – Egyébként mi az az aktkép?

komolyan félt, hogy megfullad – Fogd meg őket, fogd csak meg, én Aphrodité, a szépség istennője parancsolom!

Mr. Mill mentegetőzően emeli fel kezeit, ám még mielőtt szólhatna, mind a kettőben egy-egy mellbimbó jelenik meg.

- Vagy odafelé ti nem erre izgultok? – kérdezi az istennő és végig húzza kezét a hátsóján.

- APHRODITÉ! – kiáltja váratlanul egy közeledő íjas alak.

2: 41

Dianének még isteni izmai is alaposan megdolgoztak a nagy sietségben így észre sem vette, hogy fürdőlepedőjét valahol a polisz határán elhagyta. Mr. Mill hangos nyelésére azonban egyik hölgy sem figyel fel. Diané, mint egy ragadozó veti balzsamos testét a szerelem istennőjére, ráül és ütlegetni kezdi. De az idősebb hölgy sem rest, mindkét kezével belemarkol a Holdistennő csodaszép hajába és maga felé rántja.

2:06

- Kifenekellek, te kis...

- Hölgyeim... - próbálta őket zavartan csillapítani Mr. Mill, sikertelenül.

- Mukk...

- Nem – feleli Mr. Mill Mukk felvetésére – Szét kell választani őket, hogy...

Ám ebben a pillanatban torkára forr a szó. Mindenidők legrémesebb teremtménye, aki valaha járt az ókori Hellászban lép ki a mágikus kapun.

1:27

Legalábbis Mr. Mill számára, mert talán az egész olümposzi sereget szívesebben látná maga ellen. És másrészt, szíve mélyén, még ha ennyire fél is, senkit sem látna szívesebben:

- Ah, Dorothée! – kiált rá jegyesére.

A gyönyörű lány, hajában csattal, oldalán ős öreg fényképezőgéppel és dögös bőrszerkóban érkezett, melynek darabjait valami különös cipőfűzőszerűség tartja össze.

- Elég béna ruha... - csúszik ki Mr. Mill száján, de tenyereit máris a szája elé kapja. Hisz tudja, ezzel a megjegyzésével az életét teszi kockára. Dorothée felé fordult, de érdekes módon nem tűnik dühösnek.

- Te vetted. Nem emlékszel...?

Mr. Mill persze emlékszik, de ezt jobbnak látta titokban tartani.

1:09

- És azok meg kicsodák!? – kérdezte a lány a két pucér, egymáson fetregő istennőre mutatva.

Mr. Millen enyhe izzadság cseppek gördülnek végig. Sikerülni fog, sikerülnie kell...

- Esküszöm semmi közöm hozzájuk! – kiáltja vigyázzba vágva magát – Csak megegyeztünk, hogy versenyzünk mi is az isten-díjért és én gondoltam, a playboy magazin adta a leginspirálóbb pályázatot.

0:57

- Egyébként... - lazított óvatosan Mr. Mill, terelve a témát – Te mit keresel itt? Nem valami sokkal jobb fotót kéne próbálnod készíteni épp? Dianét már nem fotózhatod le. Tudod, nem készíthetjük ugyanazt a fotót, megbeszéltük!

- Nos – kacsint Dorothée – Téged jöttem megmenteni.

- Nem hiszem...

- Valóban nem... - mondta Dorothée és lassan elővette a fényképezőgépét – Egy ideig követtem, hogy mit csinálsz, hogyan lesel ki meztelen lányokat, de hát hagytam... És tudod miért? Mert engem is a playboy magazin inspirált leginkább!

0:43

Azzal előveszi mosolyogva a fényképezőgépét és lefotózza a két, lehető legegztikusabb pózban egymáson feszülő, isteni szépségű lányt.

- Nos, azt hiszem megmentettelek a nyereménytől és én is alszom kívül! – nevet fel a lány – Két lány több, mint egy. És meg ne próbáld ellopni a témámat hiszen te mondtad, hogy nem

ér. Köszönöm a lehetőséget, amit itt létrehoztál és készülj a falhoz préselődéshoz, tücsi, mert hogy én nem hatódom meg, aaaaaaz tuti! ☺

Ebben a pillanatban négy kéz emelkedik fel a mit sem sejtő Dorothée mögött.

0:12

- Te is csak kihasználtál minket!? – üvölti Diané.

- Nemed áruháza! – így Aphrodité.

- Hölgyeim, én megyek – mondja vigyorogva Dorothée, majd valamivel hangosabban így szól – Kapu, aktivizálódás.

A beépített hangmodul azonnal felismeri a programozó hangját és megnyitja az átjárót.

- Mukk...

0:07

- Egy szóra – szólal meg hirtelen a férfi – A nevem Mill. Mike Mill, a 007-es másodperc ügynöke.

- Hogy mi!? – kiáltja még Dorothée is meglepetten, majd rögtön szörnyű gyanú kezd el fogalmazódni benne.

0:05

Mit keres ott mellette azaz idő mérő gömböc? – ötlük fel benne...

0:04

Dianével, ösztönösen rohanni kezd Mr. Mill felé...

0:03

Aphrodité az útjukat állja kitárt karral..

0:02

Összezuhanak hárman...

0:01

Kidülleszteti testét....

0:00

- Mukk...

Villanás!

A cipőfűző kapcsok persze nem működtek, nem teljesen egyszerre bomlottak szét, de azért megtette a hatását.

Mukk lelkesen újra kezdte mérni magát.

13:52

A kép pedig egyértelműen csodálatos lett, a papparazzi fotók koronázatlan királya, ehhez elég ha ránéz az ember.

Mike hangos örömkialtását a párnájába kell elfojtania. Hisz ez fantasztikus volt! Mintha pár helyen a történet írta volna magát és nem is ő a történetet! És, hogy a végén megjelent Dorothée és teljesen... Persze illemből nem képzelte el a lányt meztelenül, azt még így sem illett, de akkor is! És persze az a történet vége, hogy Mr. Mill nem küldi be a fotót és Dorothée nyer a pályázaton a két hancúrozó Istennővel, ellenben Mr. Mill aludhat a közös ágyon kívül egy hétig és persze ez neki totálisan, tökéletesen megfelel. – Ám nem sokkal azután ahogy ebben megegyeznek egy különös levél érkezik hozzájuk, melyben felhívják őket, mire is? - gondolkozik el Mike... Valami estélyre vagy éjszakára? Ám mielőtt ezt végig gondolhatná, teljesen el fogja nyomni az álom és ettől kezdve egész reggelig, semmire sem fog emlékezni. Csak a derekánál való hűvösség miatt mocomorog majd néha ide-oda. Nem is tudja majd, hány szempár figyeli védtelen alvását...

dumm!

Írta és rendezte: Hajnal Márton

Producer: Mátyás Olga

Közvetítő: Macguru

Szakmai management: Crappybaddog

Díszlet: Mihályi Dorottya

Zene: Az olvasó

A munkáért jól megérdemelt csokit a lenti polc, a sört Joz biztosítja.

Mártont önmaga öltöztette, már nagyfiú.

(ha nem is látszik...)